

PARTER OCH DOMSLUT

Dennis Johansson

Parter

Tilltalad

DENNIS Tommy Demil Johansson, 19960129-8376
Jungfruns Gata 409 Lgh 1502, 136 60 Brandbergen

Offentlig försvarare
Advokat Johan Ritzer
Advokatfirman Sandberg & Partners KB
Ågatan 1b, 582 22 Linköping

Åklagare

Statsåklagare Helene Gestrin
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Linköping
Box 367, 581 03 Linköping

Domslut

Brott som Dennis Johansson döms för

Brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, 2023-09-23 –
2023-09-25, Sverige, 29 a § 1 st lagen (2010:1011) om brandfarliga och
explosiva varor i sin lydelse före 1 januari 2024

Försök till grov allmänfarlig ödeläggelse, 2023-09-24, Linköpings kommun,
13 kap 3 § 3 st och 12 § samt 23 kap 1 § brottsbalken, och 29 kap 2 a §
brottsbalken

Påföljd

Fängelse 6 år

Häktning m.m.

Dennis Johansson ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Brottsofferfond

Dennis Johansson ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Johan Ritzer ska få ersättning av staten med 216 579 kr. Beloppet fördelas

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 365
581 03 Linköping

Besöksadress
Brigadgatan 3
Linköping

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
013-25 10 00

E-post
linkopings.tingsratt@dom.se
Webb
www.domstol.se/linkopings-tingsratt/

enligt följande:

- 136 494 kr arbete
- 32 567 kr tidspillan
- 4 202 kr utlägg
- 43 316 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Christoffer Lindgren

Parter

Tilltalad

CHRISTOFFER Erik Lindgren, 20010319-8032
c/o Billo Qtq 568-1, Birger Jarlsgatan 37B, 111 45 Stockholm

Offentlig försvarare
Advokat Frida Wallin
Block Advokater AB
Kungsholmsgatan 10, 112 27 Stockholm

Åklagare

Statsåklagare Helene Gestrin
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Linköping
Box 367, 581 03 Linköping

Domslut

Brott som Christoffer Lindgren döms för

Brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, 2023-09-23 – 2023-09-24, Sverige, 29 a § 1 st lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor i sin lydelse före 1 januari 2024

Försök till grov allmänfarlig ödeläggelse, 2023-09-24, Linköpings kommun, 13 kap 3 § 3 st och 12 § samt 23 kap 1 § brottsbalken, och 29 kap 2 a § brottsbalken

Påföljd

Fängelse 6 år

Rapporterade lagrum

Ny påföljd har bestämts för den nyupptäckta brottsligheten. Hänsyn har tagits till tidigare påföljd (34 kap 1 § 1 st och 34 kap 2 § brottsbalken).

Häktning m.m.

Christoffer Lindgren ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Brottsofferfond

Christoffer Lindgren ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Frida Wallin ska få ersättning av staten med 205 084 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 113 677 kr arbete
- 37 031 kr tidsspillan
- 13 359 kr utlägg
- 41 017 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Dennis Johansson och Christoffer Lindgren ska dömas för försök till grov allmänfarlig ödeläggelse enligt 13 kap 3 § 3 st och 12 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 FÖRSÖK TILL GROV ALLMÄNFARLIG ÖDELÄGGELSE (Dennis Johansson och Christoffer Lindgren) (5000-K1207521-23)

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har den 24 september 2023 tillsammans och i samförstånd försökt att åstadkomma en explosion genom att placera ut en sprängladdning och försöka detonera den vid Järdalavägen 60, Linköpings kommun. Dennis Johansson har transporterat dem och bomben från Stockholm till Linköping i en bil som han lånat för ändamålet och hållit vakt utanför fastigheten medan Christoffer Lindgren har placerat ut bomben framför porten på fastigheten och försökt utlösa den. När en väktarbil kom körande varnade Dennis Johansson Christoffer Lindgren.

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson begick gärningen med uppsåt. Det fanns risk för att brottet skulle fullbordas och fara för brottets fullbordan var utesluten endast genom tillfälliga omständigheter då bomben inte exploderade och försöket fick avbrytas när en väktarbil körde upp intill fastigheten. Om brottet fullbordats skulle det varit att bedöma som grovt då en sådan explosion skulle ha inneburit fara för liv och hälsa för ett flertal personer som sov i sina bostäder i fastigheten, då det förelåg risk för omfattande förstörelse av annans egendom och då brottet riktades mot ett flerfamiljshus. Det är synnerligen försvårande att brottet inneburit ett allvarligt angrepp på andras liv, hälsa och trygghet till person och att gärningen innefattat användningen av sprängämnen på allmän plats och haft bakgrund i eller varit ägnat att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilka skjutvapen eller sprängämne eller liknande ämne används.

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Dennis Johansson och Christoffer Lindgren ska dömas för brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott enligt 29 a § 1 st lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor i sin lydelse före 1 januari 2024.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

**2.1 BROTT MOT LAGEN OM BRANDFARLIGA OCH EXPLOSIVA
VAROR, GROVT BROTT (Dennis Johansson och Christoffer Lindgren)
(5000-K1207521-23)**

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har mellan den 23 september 2023 och den 24 september 2023 i Sverige tillsammans och i samförstånd utan tillstånd hanterat explosiva varor genom att transportera sprängämnen från Stockholm till Linköping och tillbaka igen. Därefter har Dennis Johansson transporterat sprängämnena inom Stockholm den 24 september 2023 och förvarat dem i sin bostad på Jungfruns Gata i Brandbergen, Stockholm till den 25 september 2023.

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson begick gärningen med uppsåt. Brottet är att betrakta som grovt då gärningsmännen fraktat sprängämnen för att genomföra ett sprängdåd riktat mot en flerfamiljsbostad i Linköping, då sprängmedlen transporterades i tätbefolkat område och på vältrafikerade allmänna vägar med sårbar infrastruktur samt då Dennis Johansson transporterat sprängämnena med buss och förvarat dem i en flerfamiljsbostad i Brandbergen. Det är synnerligen försvårande att brottet inneburit ett allvarligt angrepp på andras liv, hälsa och trygghet till person och att gärningen innefattat användningen av sprängämnen på allmän plats och haft bakgrund i eller varit ägnat att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilka skjutvapen eller sprängämne eller liknande ämne används.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Christoffer Lindgren ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Åklagaren har begärt att Dennis Johansson ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

3 SKÄL

SKULD

Dennis Johansson och Christoffer Lindgren har förnekat brott.

Följande framgår av skriftlig bevisning. Den 10 september 2023 gjorde boende på Järdalavägen 60 C i Linköping en polisanmälan om olaga hot samma dag. I anmälan anges bl.a. att ”[m]ålsägarna är pappa och son. Pappan har mottagit tre telefonsamtal från okänt telefonnummer, varav hans son har hört samtalen och även tagit över ett samtal. Under samtalen är det en person som talar, men det ska även ha låtit som flera killar i bakgrunden. Målsägarna känner inte igen rösterna. Personen eller personerna som har ringt har sagt att målsägarna måste åka till sin lägenhet och att målsägarna har glömt en resväska där. De har även sagt att om målsägarna inte kommer till lägenheten så kommer personerna att spränga lägenheten. Under samtalet nämnde personerna även varje familjemedlems för och efternamn samt deras fullständiga adress. Målsägarna har ingen aning om vilka det är som har ringt eller varför de ringer. De upplever rädsla och vågar inte åka tillbaka till sin lägenhet igen”. Enligt inhämtad samtalslista fick en målsägande den 10 september tre samtal från ett utländskt telefonnummer (ett nummer som enligt samtalslistan inte tidigare hade varit i kontakt med målsäganden). En syster i målsägandefamiljen på Järdalavägen 60 C var folkbokförd i Upplands Väsby. Där var hon sammanboende med Mustafa Aljiburi, som enligt åberopad promemoria är ”länkad till det så kallade Foxtrot-nätverket där han enligt uppgift är nära allierad med den man som ofta benämns ’Kurdiska räven’”. Åklagaren har upplyst om att Mustafa Aljiburi i början av 2024 mördades i Irak.

Med anledning av hotbilden vidtogs ”en mängd polisiära åtgärder, bland annat fattas beslut om hög polisiär närvaro samt kameraövervakning vid

fastigheten på Järdalavägen 60 C samt vid familjens tidigare adress vid Pionjärsgatan”.

Den 26 september ungefär kl. 6.01 inträffade en ”kraftig detonation” i trapphuset på Järdalavägen 60 C. I promemoria anges att polisen inte ha kunnat se ”att någon annan än den aktuella familjen skulle kunnat utgöra måltavla för den här typen av dåd. Ingen övrig boende i någon av trappuppgångarna A till C har koppling till kriminella nätverk eller liknande”.

Vidare anges i PM att ”[e]fter den fullbordade sprängningen framkommer att ett vittne reagerat på en bil några dagar tidigare. Vid granskning av Polisens kamerabevakning uppmärksammas då att ett försök att utföra en sprängning mot porten till 60 C har gjorts 2023-09-24, cirka klockan 02:06”. Det är denna händelse som åtalet i målet avser.

Närmare hörd har Dennis Johansson uppgett i huvudsak följande. I höstas stod han vid ett vägskäl i sitt liv. Han hade överkonsumerat och hade ont om pengar. Via Signal, i ett forum där det handlade mycket om droger, åtog han sig körningar (dvs. rena chaufförsjobb). Den körning som är aktuell i målet var den andra som han åtog sig. Därefter blev han gripen i samband med den tredje körningen. Inför den nu aktuella körningen accepterade han att hämta upp en kille – Christoffer Lindgren, som han aldrig hade sett tidigare – i Stockholm city. Han körde en stor, silvrig, lånad skåpbil. De åkte och hämtade en väska, som han ställde in i bilen. Han var till hundra procent säker på att det var narkotika i väskan. Så långt som till transport av narkotika var han beredd att gå, men han var inte beredd att gå längre. De fick en adress i Linköping och han började köra söderut. På vägen frågade han Christoffer vad det var i väskan, men fick inte något svar. Då tänkte han att det måste röra sig om riktigt mycket narkotika. Det kom ett meddelande med frågan om de kunde köpa ett batteri, samt en bild på batteriet. De lyckades aldrig få tag i något batteri. Väl framme i Linköping åkte de runt och fick olika direktiv om vart de skulle. Till

slut fick de en adress och han körde in där. Han trodde att Christoffer bara skulle gå ut och lämna av väskan och sedan komma tillbaka. Christoffer gick ut med väskan samt bad honom själv (som satt kvar i bilen) att signalera om någon kom. Efter en stund meddelade han Christoffer att en Securitasbil dök upp. Christoffer kom tillbaka med väskan och han själv gasade ifrån platsen. För honom var det fortfarande narkotika som det handlade om. Han körde över en gångbro som en avledningsmanöver. Därefter körde han raka vägen tillbaka till Stockholm, och tänkte att ”nu får jag inget cash”. Han skjutsade Christoffer till platsen där denne bodde, och erbjöd sig att själv ta hand om väskan. Tanken med det var att han på det sättet skulle försäkra sig om att få pengar för jobbet som han hade utfört. Han tog med sig väskan hem och tog upp den i sin lägenhet. Fortfarande hade han inte öppnat väskan, och hans uppfattning var att den innehöll narkotika. Han somnade och väcktes av att det bankade extremt aggressivt på hans dörr. Fem killar kom in och ville veta var väskan fanns. Han visade dem väskan och de sa att några grabbar skulle komma och hämta den. När väskan senare blev hämtad fick han för första gången se vad som fanns i den. Den innehöll en kastrull med någon vit säck i samt en hopvirad vit sladd. Han fick också höra att det skulle bli konsekvenser för killen som bodde på adressen i Linköping om killen inte betalade. Att det ett par dagar senare sprängdes på adressen som han hade kört till fick han veta först i polisförhör.

Hans ekonomiska situation vid tillfället var sådan att han hade ont om pengar i allmänhet. Han hade inga skulder, utöver några små till kompisar och till sina föräldrar. Narkotikaskulder har han alltid strävat efter att undvika och han har aldrig haft några sådana. På Signal annonserade han efter chaufförsjobb på ett forum som bara har med narkotika att göra. Han tänkte att det skulle generera mer pengar än att exempelvis erbjuda taxitjänster på Facebook. Längre än till narkotikarelaterade chaufförsjobb var han inte beredd att gå. Exempelvis skulle han aldrig gå över gränsen till att delta i ett uppdrag som innebär att skada en annan människa. När han i polisförhör sa att han inte heller skulle åta sig narkotikarelaterade uppdrag så talade han inte sanning.

Uppdragsgivarna (de var flera killar) vid nu aktuellt uppdrag var inte desamma som vid hans första uppdrag – men däremot desamma som vid hans tredje uppdrag. Han visste absolut ingenting om uppdragsgivarna, mer än att det var ett narkotikaforum på Signal och han förstod att de som förekommer där ofta är kriminella. Huruvida uppdragsgivarna var med i nätverk visste han ingenting om, men han tror att det är ganska vanligt att personer i narkotikaforumet är det. Han tog helt enkelt direktiv från den av uppdragsgivarna som skrev till honom. Ibland hade de kontakt via individuella chattar och ibland via gruppchattar. Med största sannolikhet befann sig uppdragsgivarna utomlands. En av dem sa, tror han, att han var i Turkiet. Vilket användarnamn på Signal som gav honom uppdraget vet han inte, och ”de byter dessutom namn varje kvart”. Som han minns det (och som dessutom synes framgå av återopad chatt) kom de nog överens om att han skulle få halva betalningen, dvs. 5 000 kr, innan utförande av uppdraget. Så blev det dock inte. Trots att han inte hade fått några pengar så påbörjade han körningen. Han trodde att han skulle få betalt efteråt – genom att få en adress där han kunde hämta pengarna. Så blev det inte. Det enda han fick var de swishar som framgår av den skriftliga bevisningen. Han litade inte på uppdragsgivarna, utan det var en ren chansning från hans sida.

Någon av uppdragsgivarna (och inte Christoffer själv) gav honom Christoffers adress. Christoffer hade antagligen fått veta hur hans bil såg ut, och klev in och satte sig. De kände inte varandra och stämningen i bilen var underlig. De sa inte ett knyst till varandra. Själv visste han inte vad som skulle hända härnäst och Christoffer framstod också som ett frågetecken. Det han själv visste var att han skulle skjutsa Christoffer från A till B och han fick sina instruktioner allteftersom. Instruktionerna kom från uppdragsgivarna och under resan gjorde han ingenting på eget initiativ. Först skulle de hämta en väska. Instruktionen om var (det stämmer att det var Gripengatan i Järfälla) fick han via Christoffer, och knappade in den på GPS:en. På plats kom en kille i täckande bandana ut och ställde ifrån sig väskan. Den var svart och av typen gymbag. Han ställde

inte några frågor till killen utan lyfte upp den och ställde in den i skåpbilens skåp. Väskan var ganska tung och han tror att den vägde kanske sju – tio kilo.

De fick sedan en ny instruktion om vart de skulle köra vidare. Det var hela tiden han som körde bilen. Han frågade inte varför de behövde åka två personer för att leverera innehållet i en väska. Självt skulle han enbart vara chaufför, och hade hela tiden varit väldigt tydlig med att det var så. Han och Christoffer sa nästan ingenting till varandra under resan. Stämningen var väldigt ”stiff”. Han frågade Christoffer vad som fanns i väskan och fick till svar att Christoffer inte visste. På väg söderut fick de instruktioner om att köpa ett batteri. På bilden som skickades till hans telefon syns det att det var ett vanligt, ganska stort ”mackbatteri”/bilbatteri. En mack är det enda stället där man kan köpa ett sådant batteri vid den tidpunkten. Att det fanns en skärmdump på Nyköpingsbro i hans telefon berodde på att det finns en mack där och att de fick instruktioner om att åka dit för att försöka köpa ett batteri. Vad batteriet skulle vara till visste han inte, och Christoffer sa att inte heller han visste det. Batteriet skulle lämnas till någon tillsammans med väskan. Han hade en tanke på att batterisyra eventuellt skulle användas för att göra narkotikan i väskan mer potent. Att det skulle vara fråga om en bomb fanns inte ens på kartan för honom. De fick inte tag på något batteri och fick instruktioner om att leta på fler ställen. Såvitt han vet fick de aldrig tag på något batteri.

När de kom ner mot Linköping så hamnade de i Ryd. Christoffer gick ut och pratade i telefon. Han såg inte Christoffer ha något med sig när han kom tillbaka till bilen. Om det var så att Christoffer mötte någon, så är inte det något som han vet. Det stämmer att de sedan åkte till Norrköping (där ”Christoffer gick ut, surrade i telefon” och sedan kom han tillbaka), och därefter tillbaka till Linköping. De åkte hela tiden fram och tillbaka, och fick nya instruktioner om ställen att åka till. Allt de gjorde var efter instruktion från uppdragsgivarna. De gjorde inte något på eget initiativ. Inte vid något tillfälle såg han Christoffer ta in något i bilen. Han själv tog inte emot något föremål från någon.

I hans telefon fanns en sökning på google maps från E4:an till Järdalavägen. Den instruktion de fick från uppdragsgivarna var att det var dit som de skulle åka. Det var den slutliga adressen. Christoffer sa att det var där som de skulle lämna väskan. Att de skulle till just nummer 60 på Järdalavägen fick de veta när de hade kört in där. Han har ingen aning om vem som bodde på Järdalavägen 60, och Christoffer visste inte vem han skulle ge väskan till.

Vad som sedan hände syns på övervakningsfilmen. Han ställde bilen ganska nära huset. Christoffer gick ut och kom tillbaka och hämtade väskan. Han tänkte att Christoffer gick runt och väntade på att någon skulle komma. Han flyttade bilen eftersom han ville stå på en plats där det bara var att åka iväg. Motorn var igång, bl.a. för att han skulle kunna åka så fort som möjligt. Han ville åka så fort väskan var lämnad. Den nya platsen gav honom också bättre uppsikt, för det fall exempelvis polisen skulle komma. Han och Christoffer hade kommit överens om att han skulle signalera om någon, exempelvis polisen, kom. Därför höll han utkik hela tiden. Han såg ingenting av vad Christoffer gjorde på platsen. Han fick se en Securitasbil och meddelade Christoffer detta via Signal. Han sa att "bara så du vet mannen så glider det in en Securitasbil här". Christoffer kom springande och la in väskan bak i bilen. Han såg inte exempelvis några sladdar. Christoffer var lite nervig och sa "vi drar, vi drar". De åkte i väg. Han körde över en gångbro, vilket han valde att göra eftersom det skulle vara svårt för en annan bil att följa efter.

Det som "händer sedan är att allting bara floppar totalt". De antog att Securitas hade sett Christoffer springa i väg och därför skulle fortsätta röra sig på platsen. De kontaktade uppdragsgivarna som ville att de skulle fortsätta och slutföra uppdraget. Han sa nej till det och sa att han ville hem. Tanken att väskan skulle kunna överlämnas någon annanstans i Linköping hade han inte. Eftersom uppdragsgivarna ville att de skulle slutföra var de kvar i Linköping ganska länge. Sedan bestämde han bara att han skulle hem.

Han körde mot Stockholm. Christoffer pratade samtidigt med en uppdragsgivare. Även om uppdragsgivarna ville att de skulle fortsätta, så tror han att de ändå var nöjda med honom (det stämmer att han kl. 7.56 den 24 september fick meddelandet ”Du vart riktigt guld idag”). De tyckte att han tog ansvar och var nöjda med honom som chaufför.

På väg hem pratade han och Christoffer lite mer. Hans egen mobil hade dött och han lånade Christoffers mobil för att kontakta sin mamma. Han hade fått pengar till bensin och batteri från en uppdragsgivare. Eftersom han hade en skuld till Swedbank hade dock merparten av de pengarna dragits från hans konto. Därför behövde han få pengar från sin mamma för att kunna betala bensinen. Av samma anledning fick han senare 1 000 kr av Christoffer (kontant via Christoffers kompis). 700 kr av de 1 000 skulle han swisha tillbaka. Det gjorde han också.

De hade inte fått några instruktioner från uppdragsgivarna om vad de skulle göra med väskan när de kom till Stockholm. En av dem frågade vad de skulle göra med väskan och han sa då att han själv kunde ta hand om den. Hans tanke med det var att det skulle öka chansen för honom att få betalt. Uppdragsgivarna sa då att han kunde ha väskan hemma hos sig (han hade berättat att han bodde i Brandbergen) under en dag och sedan skulle någon komma och hämta den. De sa också att han kanske skulle få betalt i samband med att väskan hämtades. Någon betalning hade han nämligen dittills inte fått. Han antog att han inte skulle få det heller eftersom väskan inte hade levererats. ”De var ju nöjda med min körning.....jag tänkte att de här killarna de är liksom inte världens snällaste”.

Han lämnade Christoffer (som innan han gick i väg gjorde något bak i skåpet där väskan var), tog med sig väskan och körde och lämnade bilen. Sedan tog han buss hem (en färd på omkring sju minuter) med väskan. Väl hemma tog han upp väskan i lägenheten på femte våningen och ställde väskan i

vardagsrummet. Han öppnade den inte (han hade aldrig sett den annat än helt stängd) och visste inte vad den innehöll. Han skickade ett meddelande till "Abbe" där han skrev att "allt är safe" och ett meddelande till Segador där han skrev att "paketet är safe". Han frågade Bigpronto1 om "gymkläderna" skulle vara kvar. Allt detta syftade på väskan – som han trodde innehöll narkotika.

Han somnade i soffan och svarade därför inte längre på meddelanden. Han vaknade av att det bankade på dörren. Fem killar kom in och begärde att få se väskan. De öppnade den inte men sa att den skulle hämtas upp dagen därpå. Dagen därpå överlämnade han väskan till flera killar på en parkering en kort bit från lägenheten. Vid det tillfället öppnade killarna väskan och det var först då som han fick se vad den innehöll. Den innehöll dels en hoplindad vit sladd, dels en kastrull som såg ut att vara fylld med en stor vit tépåse. De berättade att killen som bodde på Järdalavägen var skyldig väldigt mycket pengar och att det inte skulle sluta väl om han inte betalade. Han såg inget batteri eller exempelvis en sprängkapsel. Efter att killarna hade hämtat väskan skrev han till sin mamma att "väskan levererad, no harm".

Det stämmer (såsom kan utläsas av återopade meddelanden) att han även fortsatt var villig att åta sig uppdrag för samma uppdragsgivare. Det tredje uppdraget, som han bara hann påbörja, var för samma uppdragsgivare.

Konflikter mellan nätverket Foxtrot och andra har han läst om och sett efter det nu aktuella tillfället, Vid körningen till Linköping kände han inte till något om det. Utöver sitt eget narkotikabruk har han inte haft någon som helst koppling till kriminalitet. Han skulle aldrig transportera något annat än narkotika och skulle aldrig ta befattning med en bomb. Väskan vägde ju 7 – 10 kilo och hade han åkt fast efter en sådan explosion hade det varit kört. Den bil han körde var dessutom väldigt distinkt.

Det avlyssnade och återopade samtalet mellan honom och Sam var ett av hundra liknande samtal. Han visste att det som Sam pratade om aldrig skulle

ske; Sam har inte de resurserna. Vid samtalet var han inte medveten om att det hade inträffat en explosion på Järdalavägen. Den information som han lämnade i samtalet var sådant som han hade sett och fått veta på parkeringen när väskan hämtades upp efter att han hade förvarat den i sin lägenhet. Han var skyldig Sam lite pengar och valde därför att spela med.

Närmare hörd har Christoffer Lindgren uppgett i huvudsak följande. Den 22 september hade han kontakt med en halvbekant person via Signal. Han vill inte uppge vem den bekante är, men personen befinner sig utomlands. Vid kontakten fick han ett erbjudande om att hjälpa till med att driva in en skuld om 80 000 kr från en person i Linköping, något som han sa ja till mot betalning om 20 000 kr.

Dagen efter, den 23 september, blev han återigen kontaktad av samma bekant som sa att personen i Linköping inte svarade i telefon och att de behövde hitta ett sätt att pressa honom till att betala skulden. Hans bekant frågade om han hade något vapen, vilket han svarade nej på. Eftersom det sker mycket sprängningar i landet kom de på idén att skrämma personen genom att placera ut en falsk bomb utanför personens lägenhetsdörr i Linköping och filma det. Avsikten var nog att personen med skulden genast skulle komma ut. Han förklarade för sin bekant att han behövde en chaufför för att kunna utföra uppdraget, eftersom han inte hade något körkort. På fråga från sin bekant svarade han att han inte kunde tillverka något som liknade en bomb, eftersom han inte vet hur en bomb ser ut. Hans bekant sa då att en vän till honom kunde ordna något som liknade en bomb. De kom även överens om att han skulle få 8 500 kr om han lyckades med uppdraget att skapa filmen, och 20 000 kr om det resulterade i betalning.

Vid 18-tiden den 23 september fick han information av sin bekant om att han skulle bli hämtad av en chaufför för att åka och hämta en väska med bombattrappen. Chauffören kom och hämtade honom med en skåpbil. Han

kände inte chauffören sedan tidigare och är inte villig att säga om chauffören var Dennis Johansson. Han gav chauffören adressen Gripengatan i Järfälla. De åkte dit och han mötte upp en främmande person. Han minns inte exakt hur det gick till, men antingen han själv eller chauffören stoppade in väskan i skåpbilens skåp, och de körde i väg. Han var vid den tidpunkten medveten om att han och chauffören skulle till Linköping. Han vet inte om chauffören också hade fått den informationen. Den bekante hade berättat för honom att chauffören skulle få 2 000 kr för uppdraget att skjutsa honom.

På väg till Linköping fick han frågan av sin bekant om han hade fått med sig ett batteri och svarade att han inte hade fått det. Då fick han instruktionen att leta efter ett batteri för att bombattrappen skulle se ut som en riktig bomb. Han gjorde en sökning på batteri antingen i sin egen telefon eller i chaufförens telefon. Chauffören var inte inblandad, men kan ha fått en bild till sin telefon i syfte att den skulle nå honom själv. Han och chauffören stannade vid bensinmacken vid Nyköpings bro för att handla. Det var chauffören som gick i väg för att göra det. Under tiden som chauffören var i väg fick han själv ett videosamtal från sin bekant. Under videosamtalet visade han upp innehållet i väskan. Chauffören var inte närvarande. I väskan fanns en hållare med hårt vitt eller grått innehåll och en ljus genomskinlig slang. Han tror att det vita/grå innehåll i behållaren var spackel eller något liknande, som skulle föreställa sprängdeg. Han såg inga trådar, någon el eller någon sprängkapsel. Hans bekant blev missnöjd när han såg innehållet och förklarade att sprängdeg ska vara röd och att det inte såg ut som en riktig bomb. Själv svarade han att eftersom han inte kände till att sprängdeg ska vara röd så kommer nog inte heller personen i Linköping veta att det inte såg ut som en riktig bomb.

Chauffören kom tillbaka och de fortsatte resan mot Linköping. På vägen fortsatte han sin konversation med sin bekant skriftligt på Signal. De diskuterade batterier, för att få den falska bomben att se äkta ut. Han sa ingenting om detta till chauffören. Han konstaterade senare att det var sent och

att det inte var värt att lägga mer tid på batteri när det de gjorde enbart skulle resultera en video och inte en riktig sprängning.

Framme i Linköping bad hans bekant honom att hålla sig i närområdet och invänta vidare instruktioner. De var då i stadsdelen Ryd och började åka runt samtidigt som de lyssnade på radion och diskuterade droger. Det var när de körde runt rent allmänt som hans telefon kopplade upp sig på mast i Norrköping. Han kände sig ganska trött. Han tog kokain och då kändes det som att tiden gick mycket snabbare.

Framåt natten fick han adressen av sin bekant. Han skrev in adressen i chaufförens telefon och de åkte mot Järdalavägen, och porten 60 C. När de kom fram till Järdalavägen, gick han runt lite i området för att hitta rätt port. Han tog inte med sig väskan eftersom den var tung och han var trött. Han uppskattar att väskan vägde mellan tre och fyra kilo. Han tror att han kan ha bett chauffören hålla uppsikt för det fall någon skulle komma. Däremot sa han inte till chauffören att flytta bilen. Tanken från början var att filmen med den falska bomben skulle skapas utanför personens lägenhetsdörr, men porten var låst. Han placerade därför bombattrappen utanför porten på Järdalavägen 60 C. Han hittade även en ljus träplanka/plåt som han tänkte skulle få föreställa ett batteri. Det fanns ingenting i väskan att sätta fast slangen med, utan han la bara ner den i behållaren. Den ramlade ur ett antal gånger, något som även syns på övervakningsfilmen. Han la andra änden av slangen i papperskorgen med plåtbiten ovanpå, vilket skulle föreställa ett batteri. Han skulle filma från det hållet, ut över slangen och mot porten. Innan han hann påbörja inspelningen, fick han ett samtal eller sms via Signal från chauffören som uppgav att en väktarbil var på väg in i området. Då avbröt han. Han blev stressad och tog med sig väskan och slangen, och joggade mot bilen. När han kom fram till bilen hade han väskan i famnen och slangarna under armen. Chauffören såg honom inte. Han placerade väskan och slangen i skåpet på skåpbilen, satte sig i bilen, och chauffören körde iväg. Eftersom han hade tagit kokain var han

överdrivet stressad, och han tror att han gjorde chauffören orolig. Chauffören körde därför snabbt från platsen. Han minns inte om de körde över en gångbro.

Han ringde sin bekant, som var frustrerad över att han inte hade spelat in videon och ville att han skulle försöka igen. Själv sa han att det var onödigt att få problem för en video. Efter en del diskussioner (som gjorde att de blev kvar i Linköping) konstaterade de att det var bäst att de åkte hem. Han kom överens med sin bekant om att han skulle få sina 8 500 kr för det fall Securitasbilen hade sett honom och det skulle spridas på nyheterna att ett sprängningsförsök hade inträffat. Detta skulle ju leda till samma resultat som de hade velat åstadkomma med videon. Detta var också anledningen till att han senare gjorde en sökning på sprängningsförsök i Linköping.

Tillbaka i Stockholm, blev han avsläppt på en central adress. Som tack för att chauffören skjutsade honom hela vägen till porten skulle chauffören få 300 kr. Han hade enbart en 1000-kronorssedel. Chauffören fick därför 1000-kronorssedeln och skulle swisha tillbaka 700 kr. Han la in hela slagen i väskan, stängde den och frågade chauffören om denne kunde ta med sig väskan. Själv hade han inget riktigt hem, och det var svårt för honom att ta hand om väskan. Hans bekant (som inte hade gett några direktiv i den här delen) informerades om att chauffören skulle ta med sig väskan.

Dagen efter tillfrågades han om han ville genomföra en riktig sprängning. Det sa han nej till eftersom han inte ville att oskyldiga människor skulle komma till skada och inte heller ville riskera ett långt fängelsestraff. Dessutom vet han inte hur man hanterar en bomb.

Under hela förundersökningen valde han att utnyttja sin rätt att vara tyst, eftersom han ville värna om sin familjs och sin egen säkerhet. Dessutom trodde han att polisen skulle hitta väskan och se att det inte var en riktig bomb. Före den nu aktuella händelsen hade han sett att det pågick konflikter i olika nätverk

i Stockholm och Uppsala, men han visste ingenting om Linköping. Han såg på nyheterna att det två dagar senare inträffade en sprängning i Linköping.

Åklagaren har åberopat en omfattande skriftlig bevisning och en övervakningsfilm som ger stöd för stora delar av Dennis Johanssons och Christoffer Lindgrens redogörelser för det faktiska händelseförloppet.

Förhör har hållits med Jesper Ölund som har uppgett i huvudsak att han var hemma i sin bostad på Järdalavägen. Han hörde en bilmotor som var i gång på parkeringen. Eftersom ljudet höll på så länge så tittade han ut och såg skåpbilen stående vid sophuset i ena änden av parkeringen. Föraren såg lite suspekt ut och tittade sig omkring. Han valde att fortsätta iaktta. Föraren satt kvar i bilen hela tiden. Efter några minuter kom en Securitasbil körande, och skåpbilen började då sakta krypköra framåt. Precis innan väktar bilen svängde in på innergården, såg han ytterligare en person komma runt hörnet. Personen bar på någonting, som för honom såg ut som en svart hink och genomskinliga slangar som hängde ner. Det såg inte ut att vara tungt. Han följde personen med blicken, och när personen var nästan nedanför hans balkong började den springa allt vad den hade tvärs över parkeringen till skåpbilen. Personen kastade in sakerna i bilens förvaringsutrymme (via skjutdörren på höger sida), satte sig i bilen och sedan åkte de i väg. Han såg att de körde över en gångbro, där fordonstrafik inte är tillåten. Han gjorde anteckningar eftersom det var en händelse utöver det vanliga och han ville minnas. Han såg inte ansiktet på vare sig föraren eller på personen som kom gående. Parkeringen har några lyktstolpar.

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har åberopat viss skriftlig bevisning.

Tingsrätten konstaterar att det är utrett att Dennis Johansson transporterade sig själv och Christoffer Lindgren från Stockholm till Linköping (bl.a. i tätbefolkat område och på vältrafikerade allmänna vägar med sårbar infrastruktur) i en bil

som han hade lånat för ändamålet. Med sig hade de ett föremål som åtminstone skulle framstå som en sprängladdning (tingsrätten återkommer till bedömningen av vad föremålet var). Dennis Johansson höll vakt utanför Järdalavägen 60 C, ett flerfamiljshus, medan Christoffer Lindgren placerade föremålet framför porten på 60 C. Dennis Johansson varnade Christoffer Lindgren när en väktarbil kom körande. Christoffer Lindgren avslutade det han höll på med på grund av att väktar bilen dök upp. Med föremålet i bilen körde Dennis Johansson sig och Christoffer Lindgren tillbaka till Stockholm. Framme i Stockholm tog Dennis Johansson med sig föremålet, bl.a. via en bussresa, till sin bostad i ett flerfamiljshus i Brandbergen. Där förvarade han föremålet till den 25 september.

Vad är då visat om föremålets beskaffenhet? Åklagaren har åberopat utlåtande från Nationellt Bombdatacenter, som har tagit del av den övervakningsfilm som har åberopats i målet. I promemorian anges bl.a. följande beträffande händelsen i anslutning till Järdalavägen 60 C och föremålets beskaffenhet. ”□ *Mt. vankar förbi en port (Järdalavägen 60 C), vänder efter några steg och går fram till porten där hen lämnar väskan denne burit på hitintills. □ Mt. förefaller dra ut en vit kabel eller lina av något slag, ser att något händer vid/i den lämnade väskan och vänder sig mot porten igen, ångrar sig snabbt och får bråttom därifrån. Hen springer runt hörnet på byggnaden tillbaka mot soptunnan. □ Hen drar med sig den vita, rullade kabeln, bort från porten. □ Det följer med tunnare linor eller ledare av något slag från porten, som förefaller sitta fast i den vita linan. Längst bak i härvan av vit lina och tunnare tråd släpas något litet och glansigt i gräset. □ Mt. går tillbaka till soptunnan där denne tidigare lämnat ett okänt objekt. Hen hukar sig ned intill soptunnan med den vita kabeln i händerna, och skymmer sikten för vad som sker där. □ Mt. sitter hukad intill soptunnan i drygt 10 sekunder, innan denne reser sig upp, börjar gå tillbaka mot porten, och samlar ihop den vita kabeln medans hen gör det. Återigen syns ett litet, glansigt objekt släpas efter i gräset och på asfalten, fäst i de tunnare trådarna. □ Mt. hämtar väskan som legat i porten,*

går tillbaka mot soptunnan bärandes på väskan och härvan av vit kabel eller lina, plockar upp det okända objektet, och går ut ur bild åt vänster samtidigt som en Securitas-bil anländer [...] □ Väskan som Mt. bär på innehåller troligen en improviserad explosiv anordning (IED). □ Det okända objekt som Mt. lämnar vid soptunnan utgör troligen en strömkälla av något slag. Vi bedömer att det möjligen är ett elcykelbatteri eller snarlikt batteripack, men det är svårt att utröna tillräckliga detaljer på videoklippet för att med större säkerhet säga vad det är. □ Den härva av hoprullad vit lina som Mt. tar upp ur påsen är sannolikt en vanlig elkabel som man kan köpa i dagvaruhandeln. Denna typ av kablage används frekvent vid sprängdåd i närtid, se bland annat: K1349710, samt K1328966, för bara två av många exempel på detta. □ De tunnare trådarna är enligt vår bedömning troligen poltrådarna till en kommersiell elsprängkapsel, och vi bedömer samtidigt att det lilla glansiga objektet som dras i gräset troligen är en kommersiell elsprängkapsel. Kommersiella elsprängkapslar används frekvent vid sprängdåd med IED:er. För mer information kring uppbyggnad och funktion av elsprängkapslar, samt längd på poltrådar, hänvisar vi till tillverkarnas produktblad. □ Mt. försöker troligen utlösa IED:n utan framgång mellan 17:23-17:33 enligt VLCs tidslinje (02:20:00-02:20:10 enligt videons interna klocka). □ Det är tveksamt att IED:ns huvudladdning hade initierat som tänkt, eftersom elsprängkapseln har dragits ur den förmodade huvudladdningen. □ Anledningen till att elsprängkapseln inte detonerar vid försöket kan vi enbart spekulera i, just för att det är en improviserad explosiv anordning. Felkällor kan vara, för att nämna några få exempel: kortslutning mellan poltrådarna, kortslutning i kabeln, för låg batterispänning i strömkällan, bruten krets (en eller bägge poltrådarna har separarerats från den vita kabeln, exempelvis vid det hastiga utdragandet av kablaget), felbyggd krets etc. Utan att undersöka materieleet fysiskt är det omöjligt att veta vad felkällan är”. Nationellt Bombdatacenter har utifrån den utredning man tagit del av kommit till följande slutsats.

”Sammantaget bedömer vi det som sannolikt att förloppet på videoklippet i sin

helhet utgör ett försök till att genomföra ett sprängdåd med en kabelutlöst improviserad explosiv anordning (COIED Command wire)”. Begreppet ”sannolikt” beskrivs i promemorian som att ”[a]vsevärt fler och tyngre faktorer talar till stöd för bedömningen än emot”.

Tingsrätten har inte kunnat se att filmen innehåller något som ger skäl att ifrågasätta Nationellt Bombdatacenters bedömning. Filmen och utlåtandet talar i stället med styrka för att föremålet var en faktisk sprängladdning och inte en attrapp. Därutöver har Dennis Johansson berättat att väl tillbaka i Stockholm fick han besök av fem killar som begärde att få se väskan med föremålet. Uppgiften om att det förhöll sig på det sättet stöds också av återopade meddelanden (där Dennis Johansson bl.a. skrev, den 24 september kl. 22.11, att ”dina polare kom”). Det framstår som föga sannolikt att någon skulle ha bemödat sig om att komma och titta på väskan om det hade rört sig om en attrapp. Vad Dennis Johansson genom sin försvarare har fört fram om att även en attrapp kan innehålla värdefulla delar och dessutom vara avsedd att användas igen, förändrar inte tingsrättens bedömning i denna del. Det framgår också, av såväl Dennis Johanssons och Christoffer Lindgrens uppgifter som av skriftlig bevisning, att upprepade försök gjordes att köpa ett batteri på väg till Linköping. Detta framstår inte som en rimlig ansträngning om det var fråga om en attrapp som skulle användas enbart för inspelning av film. Än mindre rimligt framstår det att, på sätt Christoffer Lindgren har berättat om, bege sig från Stockholm till Linköping (med de omfattande kostnader, bl.a. 20 000 kr till Christoffer Lindgren själv, som det skulle medföra) för att iscensätta ett hot som i annan form skulle ha kunnat ordnas på distans. Det går inte heller att bortse från att en sprängladdning faktiskt exploderade utanför Järdalavägen 60 C två dagar efter nu aktuell händelse. Visserligen har explosivsökande hund, enligt promemoria som Christoffer Lindgren har återopat, intensivt sökt igenom hela skåpbilen utan att markera någonstans. Särskilt i ljuset av att det i promemorian anges att det inte går ”att dra några slutsatser av hundens sök”, påverkar inte detta bevisvärderingen i målet.

Sammantaget anser tingsrätten visat att föremålet var en sprängladdning, och inte en attrapp eller någonting annat.

Nästa fråga är om Christoffer Lindgren hade uppsåt till att föremålet var en sprängladdning, och vad han gjorde med sprängladdningen.

Christoffer Lindgren var den som hanterade sprängladdningen utanför Järdalavägen 60 C. Tingsrätten håller för helt uteslutet att uppdragsgivarna (som både han och Dennis Johansson har berättat om) skulle ha skickat honom att hantera sprängladdningen om han inte hade känt till att den var äkta. Redan av det skälet saknas helt utrymme för annan bedömning än att Christoffer Lindgren handlade med uppsåt till att det var en äkta sprängladdning. Genom övervakningsfilm, granskningspromemoria, utlåtande från Nationellt Bombdatacentrum och telefoninnehåll avseende batteri, anser tingsrätten visat att Christoffer Lindgren placerade sprängladdningen utanför Järdalavägen 60 C och ett batteri en kort bit därifrån. Han drog en kabel i riktning från sprängladdningen till batteriet. Nationellt Bombdatacentrum har angett att ”Mt. försöker troligen utlösa IED:n utan framgång”. Tingsrätten, som ovan har uteslutit att det skulle ha rört sig om en attrapp i syfte att hota, bedömer att det kan hållas för visst att Christoffer Lindgren försökte utlösa sprängladdningen. Något annat skäl till att placera ut en äkta sprängladdning, under omständigheter och med ett sådant agerande som var för handen, är närmast omöjligt att tänka sig. Således är visat att Christoffer Lindgren uppsåtligen placerade sprängladdningen utanför porten och försökte utlösa den.

Hade då Dennis Johansson uppsåt till att det var fråga om en sprängladdning och till att Christoffer Lindgren skulle försöka, och också försökte, utlösa den? Dennis Johansson deltog i ansträngningarna att få tag på ett batteri på väg till Linköping. Bl.a. skickades meddelanden beträffande detta till Dennis Johanssons telefon. Det framstår som mycket långsökt att han, på sätt han själv har påstått, skulle ha tänkt att batterisyra kanske skulle användas för att göra en

drog mer potent. Betydligt mer närliggande är att han visste att batteriet var avsett för en sprängladdning, som skulle detoneras. Christoffer Lindgren uppehöll sig tämligen länge utanför Järdalavägen 60 C och rörde sig fram och åter. Att Dennis Johansson inte skulle ha undrat över detta om han verkligen hade trott att det rörde sig om narkotika som skulle överlämnas (vilket torde vara närmast ett ögonblicks verk), är inte sannolikt. Det fanns också en överenskommelse om att Dennis Johansson skulle hålla utkik och varna Christoffer Lindgren vid behov. Att händelseförloppet inte skulle vara alldeles kort måste alltså rimligen ha varit förutsett. Det är vidare visserligen inte omöjligt, men helt osannolikt, att Dennis Johansson (som dessutom hade som uppgift att hålla utkik) inte skulle ha sett någon del av Christoffer Lindgrens agerande på platsen. Det är riktigt att det fanns sådant som skymde sikten, men både Dennis Johansson och Christoffer Lindgren förflyttade sig inom området på olika sätt. Sedan Dennis Johansson och Christoffer Lindgren hade lämnat Järdalavägen höll de sig kvar i Linköping för att sedan återvända till Stockholm utan att ha fullföljt något uppdrag. Detta är svårt att förena med att det skulle vara narkotika som skulle överlämnas (det torde kunna ske nästan var som helst), men lätt att förena med det som faktiskt skulle utföras – dvs. att detonera en sprängladdning. Väl tillbaka i Stockholm tog Dennis Johansson med sig väskan med sprängladdningen, via en bussresa, hem till sin lägenhet där han också behöll den i över ett dygn. Det är nästan omöjligt att föreställa sig ett scenario där han skulle tillåtas göra det utan full kännedom om väskans innehåll. Till detta kommer uttalandena i det återopade samtalet mellan Dennis Johansson och ”Sam” – där det visserligen inte framgår när i tiden som Dennis Johansson hade fått kännedom om olika omständigheter, men som ändå är mycket besvärande för honom. Sammantaget bedömer tingsrätten visat att Dennis Johansson hade uppsåt till såväl att det var fråga om en sprängladdning som till att Christoffer Lindgren skulle försöka, och också försökte, detonera den.

Tingsrätten anser visat att Christoffer Lindgren uppfyller såväl objektiva som subjektiva rekvisit för gärningsmannaskap såväl under åtalpunkten 1 som den del av åtalpunkten 2 som avser honom (försöksrekvisiten, farebedömningen och konsumtionsfrågan återkommer tingsrätten till). Nästa fråga är om Christoffer Lindgren och Dennis Johansson agerade tillsammans och i samförstånd, och hur Dennis Johanssons medverkan ska bedömas (åklagaren har klargjort att i andra hand görs gällande ansvar för medhjälp till brott).

För ett brott straffas både den som har utfört gärningen och den som har främjat gärningen med råd eller dåd. Den som inte är att anse som gärningsman döms, enligt 23 kap. 4 § brottsbalken och såvitt nu är aktuellt, för medhjälp till brottet. Den gärning som en medverkande har utfört kan vara av sådant slag att den i sig ger anledning att döma honom som gärningsman. Det är fallet om han har deltagit i de gärningar som mer direkt knyter an till brottsbeskrivningen. Men även den som har medverkat på annat sätt kan dömas som gärningsman om han har utfört brottet tillsammans och i samförstånd med annan. Bedömningen av om en gärning har utförts tillsammans och i samförstånd med annan ska göras med hänsyn till samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Det är inte tillräckligt att den åtalade har förstått vad den andre ska göra för att han ska dömas som medgärningsman. Medgärningsmannaskap förutsätter att de inblandade har någon form av ömsesidig medvetenhet om den brottsliga gärning som de utför gemensamt och att de anpassar sitt individuella agerande utifrån denna medvetenhet (se exempelvis NJA 2023 s. 540).

Tingsrätten har med ovan redovisade överväganden redan bedömt visat att Dennis Johansson hade uppsåt till att det var fråga om en äkta sprängladdning och till vad Christoffer Lindgren skulle göra med den på Järdalavägen. Dennis Johansson deltog i gärningen på det sätt som åklagaren har gjort gällande i åtalpunkten 1 – dvs. han körde bilen, höll vakt och varnade. Efter gärningen handlade han på det sätt som åklagaren har gjort gällande i åtalpunkten 2; dvs. det var han (och inte Christoffer Lindgren) som tog med sig sprängladdningen

hem och förvarade den i sin lägenhet. Dennis Johansson deltog också i försöken att få tag på ett batteri på väg till Linköping. Tingsrätten anser visat att Dennis Johansson och Christoffer Lindgren hade en ömsesidig medvetenhet om att de gemensamt skulle utföra ett brott och att de anpassade sitt individuella agerande utifrån den medvetenheten. Dennis Johanssons agerande framstår som en del i ett för honom och Christoffer Lindgren gemensamt brottsligt företag (jfr exempelvis NJA 2023 s. 540). Det är visat att Christoffer Lindgren och Dennis Johansson under åtalspunkten 1 samt den del av åtalspunkten 2 som avser dem båda agerade tillsammans och i samförstånd, och att även Dennis Johansson uppfyller rekvisiten för gärningsmannaskap. Därutöver uppfyller Dennis Johansson ensam rekvisiten för gärningsmannaskap för att ha transporterat sprängämnena inom Stockholm den 24 september och förvarat dem i sin bostad i Brandbergen till den 25 september (del av åtalspunkten 2).

Tingsrätten har redan funnit visat att Christoffer Lindgren försökte utlösa sprängladdningen. Den s.k. försökspunkten har passerats. Nästa fråga är om det fanns risk för fullbordad explosion respektive risken var utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter, samt om en sådan explosion skulle ha inneburit fara för annans liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av annans egendom. Sprängladdningen har inte återfunnits. Den kan alltså inte undersökas för att reda ut varför den inte utlöstes och precis hur stor den var.

Nationellt Bombdatacentrum har i sitt utlåtande angett flera potentiella felkällor, såsom bl.a. bruten krets. Gemensamt för alla angivna, tänkbara felkällor är att det inte rör sig om något som skulle göra försöket otjänligt. Inte heller utredningen i övrigt ger på något sätt för handen att det skulle finnas anledning att bedöma försöket som otjänligt. Väktarbilen kom och försöket måste avbrytas. Detta var en tillfällig omständighet och inte en djupgående brist i brottsplanen. Fara för fullbordan har förelegat och sedan varit utesluten

på grund av tillfälliga omständigheter, vilket helt följdriktigt också har omfattats av Christoffer Lindgrens och Dennis Johanssons uppsåt.

Av bl.a. brottsplatsundersökning och promemoria framgår att i flerfamiljshuset på Järdalavägen 60 fanns det vid tiden för sprängningsförsöket (dvs. omkring klockan två på natten) totalt 25 personer, varav sex personer i uppgång 60 C. Dennis Johansson har uppgett att väskan med sprängladdningen vägde sju – tio kilo och Christoffer Lindgren att den vägde tre – fyra kilo. Detta är naturligtvis ungefärliga uppgifter. Syftet med hela resan var dock att åstadkomma en explosion, varför det kan hållas för visst att mängden sprängmedel inte var ringa. Sammantaget bedömer tingsrätten att mer inte är utrett än att väskans vikt var i enlighet med vad Christoffer Lindgren har berättat om. Åklagaren har åberopat promemoria om händelser med improviserade explosiva anordningar, vari anges bl.a. att *”[r]edan mycket små mängder explosivämne kan orsaka allvarliga eller dödliga skador på människor. Som tidigare nämnts är riskområdet för sprängkapslar, som innehåller ca 1 g sprängämne, 20 m”*, samt referensmaterial för sprängningar med beräknad explosivämnemängd om främst ungefär tre kilo men också bl.a. ett kilo. I referensmaterialet finns också bilder på sprängningarnas effekt. Sammantaget bedömer tingsrätten visat att explosionen skulle ha inneburit fara för annans liv eller hälsa och för omfattande förstörelse av annans egendom. Det saknas helt skäl att göra annan bedömning än att detta omfattades av Christoffer Lindgrens och Dennis Johanssons uppsåt.

Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har gjort sig skyldiga till försök till allmänfarlig ödeläggelse och till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor (Dennis Johansson beträffande det senare brottet avseende fler moment än vad Christoffer Lindgren har gjort). När det gäller gärningarnas rubricering så skedde sprängningsförsöket nattetid och riktades mot ett flerfamiljshus där 25 människor vistades (ett antal av dem just på 60 C). Tingsrätten bedömer att förhållandena var sådana att brottet ska bedömas som grovt (se bl.a. prop.

2022/23:53 s. 58 ff.). Vad gäller brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva varor ska även detta bedömas som grovt på av åklagaren angivna skäl. Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har hanterat explosiv vara utan ett sådant omedelbart samband med försöksbrottet, som skulle utgöra skäl att närmare överväga konsumtion. Det ska dömas för brotten i konkurrens.

Var och en av Christoffer Lindgren och Dennis Johansson ska dömas för försök till grov allmänfarlig ödeläggelse och för brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott.

Åklagaren har uppgett att vissa omständigheter ska anses som särskilt försvårande (29 kap. 2 a § brottsbalken). Tingsrätten instämmer beträffande detta i att brotten har inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person – vilket är bestämmelsens första rekvisit. Vidare är visat att brotten innefattat användning av sprängämnen på allmän plats. Eftersom detta moment redan har beaktats vid kvalificeringen av brotten, kan bestämmelsen ges endast ett mycket begränsat genomslag avseende den omständigheten.

Återstår gör då åklagarens påstående om att det är särskilt försvårande att ”brotten har haft sin bakgrund i eller varit ägnade att framkalla en konflikt mellan grupper av personer i vilka skjutvapen eller sprängämne eller liknande ämne används”. Att brotten har sin bakgrund i (men inte att brotten skulle vara ägnade att framkalla) en sådan konflikt, anser tingsrätten vara utrett genom den bevisning som har redovisats i domens indelning. Visserligen är grupperingar och grupperingars brottslighet mer allmänt kända i dag än i september 2023. Redan då pågick dock sprängningar, vilket bl.a. framgår av datumangivelserna i det referensmaterial som åklagaren har åberopat. Christoffer Lindgren och Dennis Johansson kan inte ha undgått att förstå – när de åtog sig ett uppdrag som det nu aktuella – att uppdraget hade sin bakgrund i en konflikt mellan grupper av personer i vilka skjutvapen eller sprängämne eller liknande ämne

används. Detta ska beaktas som en synnerligen försvårande omständighet vid bedömningen av straffvärdet.

PÅFÖLJD OCH HÄKTNING

Straffvärdet för de gärningar som Christoffer Lindgren och Dennis Johansson nu döms för uppgår till fängelse 6 år. Förutsättningar för annan påföljd än fängelse saknas. Visserligen har Dennis Johansson under åtalspunkten 2 tagit mer befattning med sprängladdningen än vad Christoffer Lindgren har gjort. Å andra sidan har Dennis Johansson under åtalspunkten 1 inte tagit lika aktiv del som Christoffer Lindgren. Den dom som Christoffer Lindgren fick den 2 oktober 2023 har inte annat än mycket ringa inverkan på ett fängelsestraffs längd. Påföljden för var och en av Christoffer Lindgren och Dennis Johansson ska bestämmas till fängelse 6 år.

Åklagaren har yrkat att Christoffer Lindgren och Dennis Johansson ska vara häktade till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft, dels på grund av recidivfara dels på grund av den s.k. presumptionsregeln. Christoffer Lindgren och Dennis Johansson har yrkat att bli försatta på fri fot.

Tingsrätten bedömer att det finns risk för att såväl Christoffer Lindgren som Dennis Johansson på fri fot fortsätter att begå brott. För brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, är inte stadgat lindrigare straff än fängelse 1 år 6 månader och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Fortsatt häktning är proportionerlig. Var och en av Christoffer Lindgren och Dennis Johansson ska vara häktad till dess domen i påföljdsdelen får verkställas mot honom.

ÖVRIGT

Var och en av Christoffer Lindgren och Dennis Johansson ska betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Advokaten Johan Ritzer har yrkat alltför mycket ersättning för genomgång av förundersökningsprotokoll. Ersättningen i denna del ska minskas med motsvarande 10 timmar. Övrig yrkad ersättning är skälig. Av advokaten Frida Wallin yrkad ersättning är skälig. Kostnaden för försvararna ska stanna på staten.

RÄTTEN

Chefsrådmannen Gunilla Robertsson samt nämndemän.

Digitalt signerad av chefsrådmannen Gunilla Robertsson

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Linköpings tingsrätt senast **den 11 mars 2024**. Överklagandet ska vara skriftligt. Linköpings tingsrätt skickar det vidare till Göta hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Linköpings tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Linköpings tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Linköpings tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Göta hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Göta hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Göta hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.

2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Linköpings tingsrätt eller Göta hovrätt om du har frågor.